

Sv. Alberta draudzes ziņas

2019. gada septembris* Nr. 106

Miers un labums!

Vasaras un svētceļojumu laiku draudzes dzīvē nomaina rudens, kas vairāk saistās ar katehizāciju un svētdienas skolas darbības atsākšanu. Šis kristīgās izglītošanās un formācijas ceļš neattiecas tikai uz bērniem un jauniešiem, vai tiem, kas gatavojas pieņemt Sakramentus. Tas ir kā atgādinājums katram, ka sava ticība ir jākopj un jāpadziļina

visas savas dzīves laikā; ka katram ticīgajam ir sev jāuzdod ierastie un arī jauni jautājumi par savu ceļu kopā ar Jēzu Kristu un Viņa Baznīcu.

Mūsu arhibīskaps Zbignevs intervijā kādai ārzemju avīzei, atbildot uz jautājumu **“Kādi ir lielākie izaicinājumi katoļu Baznīcai Latvijā?”**, atbildēja: **“Atmodināt gulošo milzi jeb lajus...** Ir jāatjauno katra katoļa apziņa, ka viņam ir misija, ka viņš ir aicināts izplatīt Dieva valstību, būt par Evaņģēlija liecinieku savu pilnvaru ietvaros un vidē, kurā viņš dzīvo; ka ir atbildīgs par Baznīcu. Tas ir pirmais un svarīgākais uzdevums...”*

Domājot par šiem mūsu gana vārdiem un mūsu draudzi, iedvesmojošs varētu būt pāvesta Franciska aicinājums, ko viņš pauž apustuliskajā pamudinājumā jauniešiem “Christus vivit” - “Kristus ir dzīvs”. Pāvests uzsver, ka mums ir jānovērtē savas dāvanas, harismas, kādas Gars dod katram ticīgajam, lai ar līdzatbildību iesaistītos Baznīcas dzīvē un kalpojumā (Christus vivit, 206). Viņš raksta: “es uzticos, ka jaunieši paši labāk zina labākos veidus kā sanākt kopā. Viņi zina kā organizēt pasākumus, sporta sacensības un veidus kā evaņģelizēt... Viņus ir tikai jāiedrošina un jādod darbības brīvība...” (210).

Šie un citi vārdi no “Christus vivit”, kas drīz iznāks arī latviešu valodā, attiecas uz katru ticīgo. Mūsdienās Baznīca īpaši aicina katru nopietni domāt, lūgties un atpazīt savu vietu Baznīcā, draudzē, kalpošanā un sabiedrībā.

Tāpēc arī katrs sv. Alberta draudzes loceklis ir aicināts jautāt Kungam, sev, brāļiem un māsām Kristū, kādas ir manas dāvanas, talanti, harismas, kuras Svētais Gars vēlas izmantot Kristus Miesas - Baznīcas labā.

*<https://naszdzienik.pl/wiara-kosciol-na-swiecie/210901,bronmy-naszej-wiary.htmlfbclid=IwAR2AXWEMn8CkRzOACkeYzkEB8FY1KN7Grr6U-k01N3-EaZSLTiAksKlfYM>

br. Jānis

Pāvests: Evaņģēlijs ir uguns, kas izmaina pasauli un cilvēka sirdi

"Ir labi sevi dēvēt par kristieti, bet vispirms mums vajag būt kristiešiem konkrētās dzīves situācijās", uzrunā pirms lūgšanas "Kunga eņģelis" uzsvēra pāvests. Skaidrojot svētdienai paredzēto Evaņģēlija fragmentu, Francisks uzsvēra, ka Jēzus atnāca, lai "ar uguns liesmu atdalītu" labo no ļaunā, taisnīgo no netaisnīgā.

Jēzus atgādina saviem mācekļiem, ka ir pienācis drosmīga lēmuma pieņemšanas brīdis. Evaņģēlija iespēju nevar un nedrīkst atlikt. Lai labāk izprastu aicinājumu, Viņš izmanto uguns attēlu, kuru pats ieradās nest uz zemi. "Es atnācu uguni mest uz zemi, un ļoti vēlos, kaut tā jau degtu!" Šo vārdu mērķis ir palīdzēt mācek-

ļiem atbrīvoties no slinkuma, apātijas, vienaldzības, noslēgtības un nevēlēšanās pieņemt Dieva mīlestības uguni; tās mīlestības, kā mums atgādina svētais Pāvils, "ko Svētais Gars ir ielējis mūsu sirdīs" (*Rom 5, 5*).

Turpinot uzrunu, pāvests skaidroja, ka Jēzus saviem draugiem, un arī mums, atklāj savas viskvēlākās ilgas: mest uz zemi Tēva mīlestības uguni, kas rada dzīvību. Viņš mūs aicina izplatīt pasaulē šo uguni, pateicoties kurai, mēs tiksim atpazīti kā Viņa patiesie mācekļi. Mīlestības uguns, ko caur Svēto Garu pasaulē aizdedza Kristus, ir bez robežām, tā ir universāla. Jau no kristietības pirmsākumiem Evaņģēlija liecība ir salīdzināta ar uguni, kas sadedzina pat vismazāko šķelšanos starp cilvēkiem, tautām un valstīm. Tā sadedzina jebkura veida partikulāriskumu un stiprina mīlestību pret visiem cilvēkiem, īpaši pret nabagiem un atstumtiem.

“Mīlestības uguns, ko Jēzus atnesa uz zemi, apņem visu mūsu eksistenci un pieprasa gatavību kalpot citiem. Ar prieku domāju par daudzām kopienām un jauniešu grupām, kas arī vasarā atvēl savu laiku kalpošanai slimniekiem, nabagiem, personām ar fiziskās attīstības traucējumiem. Lai dzīvotu saskaņā ar Evaņģēlija garu, un ņemot vērā arvien jaunas vajadzības, kas parādās pasaulē, mums jābūt Kristus mācekļiem, kuri iesaistās jaunās karitatīvās iniciatīvās. Evaņģēlijs ir īsta uguns, kas atpestī, kas izmaina pasauli, izmaina mūsu sirdis.”

Šajā kontekstā labāk saprotam arī citu Jēzus aicinājumu, par kuru runā šodienas Evaņģēlijs, kas no pirmā acu uzmetiena var radīt nepatiku: "Jūs domājat, ka Es atnācu ze-

mei dot mieru? Nē, Es jums saku, bet šķelšanos" (Lk 12, 51). Jēzus ir nācis, lai "šķeltu ar uguni" labo no ļaunā, taisnīgo no netaisnīgā. Viņš ir nācis "sadalīt", savu mācekļu dzīvē radīt "krīzi" – veselīga veida krīzi –, iznīcinot ilūziju trauslumu tajos, kuri domāja, ka kristīgo dzīvi var apvienot ar

jebkura veida kompromisiem, reliģisko praksi ar nepatiku pret savu tuvāko. Šeit runa ir par aicinājumu nebūt liekuļiem, bet gataviem maksāt jebkuru cenu par lēmumiem, kas ir saskaņā ar Evaņģēliju. Ir labi sevi dēvēt par kristieti, bet vispirms mums vajag būt kristiešiem konkrētās dzīves situācijās, liecinot par Evaņģēliju, mīlestību uz Dievu un brāļiem. Lai Vissvētākā Jaunava Marija palīdz Jēzus atnestajai ugunij šķīstīt mūsu sirdis, lai mēs liecinātu par Viņu ar visu savu dzīvi, caur drosmīgu un apņēmīgu lēmumu pieņemšanu," vēlēja pāvests.

"Dārgie brāļi un māsas, sirsnīgi sveicu jūs, Romas iedzīvotājus un svētceļniekus no Itālijas un citām valstīm. Īpašā veidā sveicu grupu "Divino Amore", kas ieradās no Kanādas. Tāpat arī ticīgos no Portugāles un Polijas. Visiem novēlu jauku svētdienu. Un neaizmirstiet, lūdzu, vienmēr lūgties par mani. Garšīgas pusdienas un uz redzēšanos!"

Silvija Krivteža - Vatikāns

<https://www.vaticannews.va/lv/>

Svētceļojums Rīga - Aglona 2019

Ir pagājis vēl viens svētceļojums. Pretēji tam, cik garš bija tā sagatavošanas laiks, tik ātri pagāja dienas ceļā. Vēl tikko, 3.augustā, satikāmies Sv. Alberta

baznīcas dārzā: kas pazīstami, kas vēl nē. Pēc kopīga svētceļojuma viens otram kļūstam nedaudz radinieki. Tāpēc atkalredzēšanās notiek visai sirsnīgi. Skaita ziņā esam vairāk kā iepriekšējos gados. Esam daudznacionāli. Tas gan jau ir tradicionāli. Bez neiztrūkstošas poļu klātbūtnes grupā, šogad mums pievienojās cittautieši - trīs semināristi no Rīgas Garīgā *Redemptoris Mater* semināra. Dodamies ceļā katrs ar saviem nodomiem, varbūt bez. Mēs esam tik dažādi, bet šīs dienas dzīvojām plecu pie pleca, tik ļoti cieši kopā. Pārbaudījām savu tuvākmīlestības spēju. Es mīlu mūsu grupu: gan šo, gan iepriekšējo gadu. Tieši uz ceļa mēs cenšamies būt draudzīgāki, pašaielīdzīgāki, izpalīdzīgāki. Mēs katrs cenšamies un atrodam vietu grupā, atbilstoši savām spējām (talantiem). Grupas kodols koncentrējas ap krustu un mikrofonu. Vīri un tēvi ieņem stratēģiski bīstamākās (atbildīgākās) vietas uz ceļa.

Mēs turpinām tradīciju - baudīt Latviju. Ejot atkal un atkal jaunu maršrutu. Lai vairāk redzētu un izstaigātu mūsu zemīti. Kad maršruts bija izveidots, kāds atcerējās, ka Ziedoņi (Imants un Rimants) ir izstaigājuši šo daļu un uzrakstījuši grāmatu “Leišmalīte”. Arī mēs savu ceļu šogad sākām no Leišmalītes. Iebraucām ar autobusu Skaistkalnes baznīcas pagalmā, lai tālāk ar kājām dotos uz Kurmeni. Kurmenē mūs gaidīja priesteris Andrejs Mediņš. Viņam, kā vienmēr, ir jauni plāni – par Kurmenes baznīcu, par apkārtni. Klausāmies ar apbrīnu.

Izgājuši no Kurmenes, ienirām Sēlijas mežos. Apkārt meži, meži, cirsmas, vietām mežstrādnieku treilerīši. Te arī kūdras purvu izstrāde ar jaudīgu, trokšņainu tehniku. Mēs ejam, dziedam, slavējam. Un mežā atskan. Šajās “koncertzalēs” laba akustika. “Slava Tev, Dievs, par māti zemi. Uztur tā mūs, dod augļus un ziedus.” Izgājuši no mežiem, iegājām dažādu sējumu laukos. Redz, kāda nopietna lauku tehnika!

Tālāk sākās liellopu ganības un saimniecības.

Otrā nakts bija jāpavada mežā. Tas likās izaicinājums, palikt

bez elektrības un ūdens. Šeit ir tāda vientuļa Kankaļu baznīciņa, blakus kapiņi. Koka baznīca uzcelta 1870. gadā, pārbūvēta 1927. gadā. Tagad varam stāstīt savus stāstiņus, kā mēs gulējām kapos. Dievkalpojumi šeit notiek vienu reizi gadā Jāņa Kristītāja svētkos. Šovasar šeit tika svinēta otra sv. Mise – mūsu svētceļnieku sv. Mise.

Turpinot ceļu, satiekam cilvēkus, kas ar lielu lepnumu stāsta par savām dzimtajām vietām, mājām, skolām. Tā ir vēl viena svētceļojumu vērtība – satiktie cilvēki. Direktors Valdis ar lepnumu stāstīja par savu skolu Daudzesē. Darbinieki Sunākstes skolā stāstīja par gaidāmajiem novada svētkiem un Stenderam par godu uzstādāmo skulptūru. Sunākstieši gatavojās svētkiem. Un tā visa ceļa garumā, katrā skolā vai tautas namā. Visa ceļa garumā baudījām cilvēku viesmīlību un labestību. Baudījām lauku, dārzu labumus, medu un pienu, mājas sieru, tikko raktus kartupeļus. Paldies! Liels paldies tiem, kas mūs uzņēma lietus laikā: rehabilitācijas centrā Dūjas un Leimaņu tautas namā. Biržu tautas namā saimnieki palaida apkuri, lai mēs varētu sasildīties pēc lietusgāzes.

Bija jānoiet līdz Dunavai, lai tiktu katoļu baznīcā – Dunavas Sv. Jāzepa katoļu baznīcā. Saimnieki steidz mums atvērt baznīcas galvenās durvis. Šeit pavadījām lūgšanās ilgāku laiku. No rīta ar pārcēlāju nokļūstam Daugavas otrā pusē. Mūsu svētceļnieki tā arī pārgrupēja ceļa gaitu. Tagad: svētceļojums, otra puse. Mūsu maršrutā ir Madaliņas baznīca. Jāieiet. Prāvests Andžejs Lapinskis sameklē kādu vie-

tējo, kas mums atslēgs baznīcu. Sieviete pastāsta gan leģendas par šo vietu, gan par nesen restaurēto Nemītīgās Palīdzības svētbildi. Šeit svinējām svēto Misi. Nākamajā dienā pabijām Vārkavā un apskatījām Vārkavas Svētās Trīsvienības baznīcu. Vēl šogad izdevās pabūt Višķu Sv. Jāņa Kristītāja baznīcā.

Visbeidzot par to, ar ko bija jāsāk. Kungs izvēlējās Jeremiju par pravieti tautām. *"Redzi, Es lieku Savus vārdus tavā mutē."* (Jer 1, 9) Jeremijs gan iebilda, ka viņš ir par jaunu tādiem uzdevumiem. Bet Kungs solīja: "Nebīsties no viņiem, jo Es esmu ar tevi un tevi pasargāšu!" Pārdomām. Kas mēs katrs kā Dieva bērns esam? Kādu pienesumu varam dot? Pēc kādiem principiem vadīties, uz ko paļauties? Cik mēs atļaujamies būt brīvi un nemoderni, neatbilstoši pasaulei? - Tad, kad vairs neesam vienotā grupā, starp vienādi domājošiem, bet katrs atsevišķi.

Uz tikšanos
pēc gada!
Inese

Draudzes aktivitātes

Svētdienas skolas nodarbības

Katehēzes pieaugušajiem - gatavošanās sakramentiem.

Otrdienās plkst. 19:00 draudzes mājā (Liepājas iela 38). Informācija un pieteikšanās pie prāvesta **t. Krišjāņa, tālr.: 26775679. Jauns kurss sāksies 3.septembrī.**

Sākot ar **22. septembri** svētdienās plkst. **12.15** - draudzes mājā **Jauniešiem no 13 līdz 17 gadiem** notiks sagatavošanās kurss **Iestiprināšanas sakramenta pieņemšanai**. Pieteikties pie br. Jāņa tel.: 20011275.

Svētdienas skola bērniem no 7 gadu vecuma. Sākums **29. septembrī plkst. 16.30** - Alfa kursa telpās (Zemaišu iela 2). Bērnus apmācām pēc RARZI Katehēzes centra apstiprinātām programmām. Kopīgi gatavojamies Sakramentu (Pirmā Komūnija, Grēksūdze) saņemšanai. **Pirmajā nodarbībā jābūt arī vecākiem!**

Turpmāk nodarbības svētdienās 16:30–18:00. Katras nodarbības noslēgumā kopīga Sv. Mise - plkst. 18.00! Informācijai tel.nr.: **29435428** Sandra

Svētdienas skola bērniem, kas jau pieņem Vissvētāko Sakramentu (**2.gads**). Tikšanās notiks Alfa kursa telpās (Zemaišu iela 2). Kopīgi gatavojamies Iestiprināšanas Sakramenta saņemšanai.

Nodarbības 2 reizes mēnesī, katru otro svētdienu 12.15 – 13:30.

Pieteikties: tālr. **26787734** Rita

Krievu valodas grupiņa:

Воскресная школа на русском языке – 13:00!

28315717 (Нина)

5.-6.oktobris Ražas svētki

5.oktobrī pēc rīta Mises - **TALKA** (baznīcas un teritorijas sakopšana, dekorēšana, kā arī dārzeņu mizošana)

6.oktobrī - Pateicības Mise, mielošanās ar ķirbju zupu baznīcas dārzā. Lūgums ziedot ķirbjus, kabačus, kartupeļus un citus dārzeņus Ražas svētku norisei.

Vāksim dārzeņus **22. un 29.septembrī**. Meklējiet sludinājumus baznīcā. Informācija pa tālr. **26160413** (Inese).

Liturgiskais kalendārs

14. septembris, sestdiena – Svētā Krusta pagodināšana, svētki.
Svētās Mises: plkst. 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).

21. septembris, sestdiena – sv. apustulis un evaņģēlists Matejs, svētki. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).

23. septembris, pirmdiena – sv. Pio no Pjetrelčinas, priesteris, piemiņas diena. Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00 .

29. septembris, svētdiena – sv. erceņģeļi Miķelis, Gabriēls un Rafaēls, svētki. Svētās Mises kā svētdienās.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbadienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbadienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mīsēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00 un
13:45 - 15:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00 un no
17:00 līdz 18:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

8:00 PL

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.
9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**